

Три њесме – Радојка Бјеливук**ПРЕЛАЗАК**

На граници Не знам и Сазнајем:
Завера!
Забрањен прелаз!
Кажу ми да ми лична карта
Никад није била важећа.

Џин из омање фотеље
Запиткује упорно
Како то да ја постојим...
То је завера, тврде сви.

И не знам колико је времена већ прошло
А ја још стојим на граници,
Ја, путник без пртљага, огромног кофера,
Са неважећом личном картом,
Покушавам из Не знам да пређем у Сазнајем,
Макар и илегално.

ПЕСНИК

Какав си ти песник
Кад ниси ни Орфелин, ни Мркаљ;
Ни Његош, ни Сарајлија;
Ни Костић, ни Јакшић, ни Змај,
Ни Бранко Миљковић;

А ни Јесењин, ни Гете,
Ни Рембо, ни Де Мисе.

Ниси ни Јефимија, ни народни песник;
Орфеј и Соломон тек ниси.
Какав си ти онда песник?

Ја ћу ти рећи!
Ниси ти песник,
Но преводаца,
Декодер, проводник.
Рука која жели, али не уме,
Језик који игра, али не зна песму...
Просјак што својим штапом
Исписује дивље шаране
По тужном лику месечине.
Ето, то си ти.

ТРАГ

У окриљу перманенције
Проналазим друге:
Трају!

У окриљу тренутка
Не проналазим себе:
Нисам!

Тражим се у лету
Које је исцепало све потернице.